स्रोभव m. N. pr. eines Fürsten Bunnous, Intr. 533.

म्समृत् adj. wohl zusammenfassend TS. 1,1,3,2.

स्संमत adj. hoch in Ehren stehend MBs. 5,7388.

मुँसंमृष्ट adj. gut geputzt RV. 3,43,6. Platz, Wohnung MBs. 5,3058. 13,5876 (ed. Calc. सुसंसृष्ट). 6460 (beide Ausgg. सुसंसृष्ट). 6792. R. 2,96, 32. R. Gora. 2,99,3. 5,16,39. 17,2.

1. सुसर्गों n. leichtes Fortkommen: दुर्भे चिदा स्ंसर्गाम् RV. 8,27,28.

2. सुसर्पा adj. leicht zugänglich (= सुप्राप Nilak.): Çiva MBs. 13, 1173. सुशर्पा v. l.

स्ति f. N. pr. eines Flusses RV. 10,75,6.

मुंसर्व adj. ganz vollständig Çat. Br. 4,1,5,10.

मुमालल adj. (f. श्रा) gutes Wasser habend R. 3,76,6.

स्सव AV. 3,20,6 Druckfehler für स्ट्व.

सुसवी 🛭 सुषवी.

मुसस्य adj. VS. Paat. 3,80. TS. Paat. 6,12. gut in Achren schiessend: काष VS. 4,10.

1. मुँसक् (6. सु + 1. सक्) indecl. gutes Zusammensein RV. 10,191,4.

2. मुसल् (6. सु + 2. सक्) adj. leicht zu ertragen oder Alles leicht ertragend: Çiva MBs. 13,1166. = साम्प Nilag.

मुसक्ष adj. einen guten Gehilsen habend M. 7,81. Spr. (II) 1254.

मुताधन adj. leicht zu beweisen; davon ेल n. nom. abstr. Sarvadarganas. 119,12.

मुसाधित adj. 1) gut in Ordnung gehalten, — erzogen: स्त्री Spr. (II) 7100, v. l. — 2) gut bereitet: Speisen Laur. ed. Calc. 262,4.

मुसाध्य adj. leicht in Ordnung zu halten, — lenken, gefügig: Weib Pankan. 1,8,33.

मुसामन् इ. २. सुषामन्.

मुसार्य n. ein guter Abend AV. 19,8,3. ्म् adv. am frühen Abend Kits. Ca. 8,2,27.

स्सायक (?) WEBER, Râmat. Up. 356, Çl. 20.

1. सुसार m. der rothe Khadira Ragan. 8,26.

2. सुसार् MBu. 7,672 fehlerhaft für मसार्.

स्सारवस् n Krystall Taik. 2,9,29.

मुसार्थवारु m. N. pr. eines Mannes Lot. de la b. l. 2. 303. Vjutr. 22. सुसावित्र n. gutes Wirken des Savitar Pankav. Ba. 21,10,15. Katj. Ca. 23,3,1.

मुसिकाता f. Zucker Riean. 14,99.

मुसित्त adj. in der Bed. unterschieden von मुश्ति P. 1,4,94, Schol. मुसित adj. sehr weiss, schnesweiss Katuls. 29,53. Panna. 3,7,81. 9,11. 11,8. 12,4 (म्थित).

मुसिद्ध adj. 1) gar gekocht s. u. सिक्य 1). fertig Suçu. 1,164,11. — 2) sehr wirksam, eine grosse Zauberkraft besitzend: स्राद्ध: Spr. (II) 4216 (oder gut, — richtig zubereitet). श्रीषद्य 7046, v. l.

मुसिद्धार्थ adj. der sein Ziel vollkommen erreicht hat MBH. 3,3006. मुसीम adj. (f. आ) schön gescheitelt: Weib Âçv. Gaul. 1,13,7. Gobb. 2,8,4. Par. Gaul. 1,11. Kauç. 24. 39. 76. Kaush. Up. 2,8. 10. hier und da सुशीमें (voc. f.) und सुसीमं st. सुसीमें geschrieben. Wenn die Lesart richtig sein sollte, ist auch AV. 3,17,8 hierher zu ziehen: gute Furchen machend (vom Pfluge); doch lesen VS. 12, 71 und TS. 4, 2, 5, 6 मुश्रेन. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Bindusåra Buanour, Intr. 339. Tiran. 287. — 3) f. ह्या N. pr. der Mutter Padmaprabha's, des 6ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpint, H. 39. — Vgl. स्वीम.

मुसुख adj. (f. ब्रा) zur Erklärung von सुश्च Nis. 3,3. von सून्य 6,33.
1) sehr angenehm, — behaglich: सभा Haniv. 12661. ेम adv.: उवास तत्र सु॰ R. 1,10,36. 24,22. R. Gorn. 1,51,16. 4,20,13. Spr. (II) 244, v. l. सुमुख am Ans. eines comp. als adv.: सुमुखायित R. 2,92,6. ेर्घ्येषु (so ist zu schreiben) unter den Dingen, die man sehr gern sieht, Panéar. 1,1,78. — 2) sich sehr behaglich fühlend R. 3,15,23.

सुस्विन् adj. = सुस्व 2) R. Gonn. 1,71,25.

मुमुबोद्य adj. grosses Wohlbehagen im Gefolge habend, — bewirkend: देश R. Gonn. 1,31,20.

सुनान्ध adj. überaus wohlriechend MBH. 3,1739. Vanas. Ban. S. 48, 32. 60,10, v. 1.

सुसगिन्ध adj. dass. MBs. 7,2920. R. 1,9,15. 7,75,3. Varis. Bas. S. 54,122.

मुस्तम adj. zur Erklärung von स्पूतम Çat. Ba. 3,9,4,5.

सुस्दर् adj. überaus hübsch Açokavad. 23.

सुस्रिया f. Jasmin (den Göttern überaus lieb) Riéan. 10,75.

सुसूद्रम 1) adj. (f. आ) a) überaus fein, — klein, — unbedeutend: Stoff, Gewand MBu. 1,5975. Kalika-P. im ÇKDa. (unter प्रदूम). ेतार Varia. Bru. S. 11,44. रिश्र Spr. (II) 7143. Feuer 5100. शांत 6350. R. 2,60,8. — b) überaus fein vom Verstande MBu. 12,2222. — c) sehr schwer su fassen, — zu ergründen Munp. Up. 1,1,6. सुसूद्रमार्थ शास्त्रम् R. 2,75,26 (79.8 Goar.). — 2) m. oder n. Atom Verz. d. Oxf. H. 50,6,31.

सुसूद्दमपन्ना f. = श्रधमांसी eine Narde DBANV. 3,82. — Vgl. सूद्दमपन्ना. सुसूत्र adj. wohl doppelsinnig Verz. d. Oxf. H. 120,6,3.

स्मूय् अ स्षूय्

मुसेन hier und da fehlerhaft für सुर्वेण.

सुनेवित adj. wohl bedient: न्पति Spr. (II) 7100.

सुसेट्य adj. wohl einzuschlagen: मार्ग Buig. P. 3,33,10.

सुसैन्धर्वी s. eine schöne Stute aus dem Induslande Katule. 121, 278. सुसैमग n. eheliches Glück Bulg. P. 6, 19, 28.

मुस्तन्दन m. eine best. Pflanze, = वर्बर Riéan. 10.173. — Vgl. मुकुन्दन. मुस्तन्ध adj. einen schönen Stamm habend Vanin. Bru. S. 55, 6.

मुस्कन्धमार m. eines der vier Versucher (मार्) bei den Buddhisten Valpt beim Schol. zu H. 235.

मुस्तना und नी adj.f. schöne Brüste habend P.4,1,54, Schol. Vor. 4,17. मस्तम m. ein guter Pfeiler Spr. (II) 351.

मुस्त्री f. ein braves —, treues Weib Spr. (II) 2793. Katelis. 39, 2. 166. 104, 109. — Vgl. सीस्त्र.

सुन्य adj. (f. सा) dem es wohigeht, gesund, sich behaglich fühlend, wohi auf, guter Dinge M. 1,53. 4,142. 8,216. fg. МВВ. 2,269. Напіч. 684. Suça. 2,548,8. Säйквіак. 65. R. 3,66,13. 4,13,9. 5,79,16. 6,23,81. 98, 7. Uttarar. ed. Cow. 16,13. Spr. (II) 2982, v. l. 4528, v. l. 4706. 5437. Киандом. 27. Säh. D. 132,17. Verz. d. Oxf. H. 128,6,14. Märk. P. 22, 27 (das Versmaass verlangt स्वस्थ). Pańkar. 2,2,73. Hit. 128,15. ेचित्त

Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne University, Germany 9.2.2007